

Aug. Hjelt: Sjuk-, Begravnings- og Pensionskassor för Arbetare och Handverkare i Finland. Helsingfors 1891.

Dette statistiske Arbejde er fremkommet som Vejledning for den i 1889 nedsatte finske Arbejderkommission, hvis Opgave var at gøre Forslag vedrørende Statens eventuelle Indgriben paa Arbejderforsikringens Omraade. Den skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa Syge-, Ulykkes- og Alderdomsforsikring. Forf., der fungerede som Kommissionens Statistiker, har derfor søgt Oplysning om samtlige i Finland eksisterende Forsikrings- og Understøttelseskasser, beregnede paa Arbejdere og Haandværkere. For sine Resultater gør han Rede i en meget detailleret og omhyggelig udarbejdet Fremstilling.

En Sammenligning af disse Resultater med dem, som fremgaa af den til Brug for Arbejderkommissionen af 1885 tilvejebragte danske Sygekassestatistik, vilde ganske vist have sin Interesse, baade for Lighedernes og Ulighedernes Vedkommende. Men det vilde føre altfor vidt for en sædvanlig Anmeldelse. Jeg skal derfor nøjes med at omtale et Par Punkter, som særlig maa falde Danske i Øjnene, ved Organisationen af de finske Sygekasser.

Af de Foreninger, som have Syge- og Begravelseshjælp til Formaal enten udelukkende eller delvis, er Flerparten (61 pCt.) obligatoriske. Dette Forhold skyldes hovedsagelig Fabrikkasserne. Ved 89 pCt. af disse ere vedkommende Fabriks Arbejdere tvungne til at indtræde som Medlemmer, hvilket staar i Forbindelse med den af Arbejdsgiverne ydede Støtte; det kan tilføjes, at Fabrikkasserne udgør 59 pCt. af samtlige Foreninger med Syge- og Begravelseshjælp til Formaal. Dog ere ogsaa en større Del af Haandværksskasserne obligatoriske baade for Mestre og Medhjælpere, derimod ingen af Kasserne, der omfatte almindelige Arbejdere.

Gaver udgør en mærkelig stor Del af nævnte Foreningers Indtægter, nemlig 46 pCt. i 1889. Ved Fabrikkasserne er Forholdstallet højest (54 pCt.); Gaverne, som

Aug. Hjelt: Sjuk-, Begravnings- og Pensionskassor för Arbetare och Handverkare i Finland. Helsingfors 1891.

Dette statistiske Arbejde er fremkommet som Vejledning for den i 1889 nedsatte finske Arbejderkommission, hvis Opgave var at gøre Forslag vedrørende Statens eventuelle Indgriben paa Arbejderforsikringens Omraade. Den skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa Syge-, Ulykkes- og Alderdomsforsikring. Forf., der fungerede som Kommissionens Statistiker, har derfor søgt Oplysning om samtlige i Finland eksisterende Forsikrings- og Understøttelseskasser, beregnede paa Arbejdere og Haandværkere. For sine Resultater gør han Rede i en meget detailleret og omhyggelig udarbejdet Fremstilling.

En Sammenligning af disse Resultater med dem, som fremgaa af den til Brug for Arbejderkommissionen af 1885 tilvejebragte danske Sygekassestatistik, vilde ganske vist have sin Interesse, baade for Lighedernes og Ulighedernes Vedkommende. Men det vilde føre altfor vidt for en sædvanlig Anmeldelse. Jeg skal derfor nøjes med at omtale et Par Punkter, som særlig maa falde Danske i Øjnene, ved Organisationen af de finske Sygekasser.

Af de Foreninger, som have Syge- og Begravelseshjælp til Formaal enten udelukkende eller delvis, er Fler-tallet (61 pCt.) obligatoriske. Dette Forhold skyldes hovedsagelig Fabrikkasserne. Ved 89 pCt. af disse ere vedkommende Fabriks Arbejdere tvungne til at indtræde som Medlemmer, hvilket staar i Forbindelse med den af Arbejdsgiverne ydede Støtte; det kan tilføjes, at Fabrikkasserne udgør 59 pCt. af samtlige Foreninger med Syge- og Begravelseshjælp til Formaal. Dog ere ogsaa en større Del af Haandværksskasserne obligatoriske baade for Mestre og Medhjælpere, derimod ingen af Kasserne, der omfatte almindelige Arbejdere.

Gaver udgør en mærkelig stor Del af nævnte Foreningers Indtægter, nemlig 46 pCt. i 1889. Ved Fabrikkasserne er Forholdstallet højst (54 pCt.); Gaverne, som

her hidrøre fra Arbejdsgiverne, foregaa dog for en stor Del under Form af Betalingen for Lægehjælp og Medicin.

Ved 41 pCt. af Foreningerne er Sygepengenes Størrelse ikke fastslaaet med noget bestemt Beløb i Vedtægterne. Enten er Spørgsmaalet herom fuldstændig forbigaaet i Tavshed, eller det er overladt Bestyrelsen at fastsætte Sygepengenes Størrelse i hvert enkelt Tilfælde, under Hensyntagen til den Syges Trang og Kassens økonomiske Stilling. Som det synes, er det i Finland ikke Skik, at Sygekasserne kontrahere med Lægerne om et bestemt aarligt Honorar pr. Medlem, men derimod at vedkommende Læge faar Betaling for hvert Sygebesøg.

Th. Sørensen.
